

[Gert Petersen.]

toldmurene i verden; det bidrager til nedbrydning på et begrænset område, men det er ikke hele verden. Vesteuropa er ikke hele verden, selv om jeg skal indrømme, at man somme tider får det indtryk af diskussionen, at man tror, Vesteuropa i hvert fald er verdens navle. Det er det såmænd ikke engang.

Tredje næstformand (From): Hr. Westergaard Andersen har ordet for en kort bemærkning, og dermed slut.

(Kort bemærkning).

Westergaard Andersen: Hvis det er i Vesteuropa, vi i særlig grad handler sammen, så vil nedbrydningen af toldmurene inden for Vesteuropa være et vanskeligt problem, og problemet med toldmurene over for omverdenen vil formentlig vise sig at være mere begrænset; derfor anser jeg det for et betydeligt skridt på vejen frem mod en mere vidtgående toldnedtrapning.

Med hensyn til spørgsmålet om den monetære union, så kunne jeg gerne diskutere det. Nu er lejligheden jo ikke til det i en kort bemærkning, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at min opfattelse af den monetære union i særlig grad retter sig mod de muligheder, der bliver for at styre de vesteuropæiske konjunkturer. Det er det, som denne union giver muligheder for, og hvis disse konjunkturer bliver styret på en bedre måde end hidtil, så er der efter min opfattelse gode muligheder for en rolig udvikling i Vesteuropa.

Jørgen Peder Hansen: Uanset om man nu er tilhænger eller man er modstander af dansk tilslutning til EF, så tror jeg, det står fast, at vi her i Europa er inde i en afgørende udvikling, en udvikling, som vil få sit forløb uden hensyn til, om Danmark siger ja eller nej til at være med i dette større fællesskab. Selv om Danmark holder sig uden for Fællesskabet, vil vi efter min mening alligevel være nødsaget til at tage til efterretning, hvad man beslutter præcis de steder, hvor vi i så fald ikke har mulighed for at være med til at diskutere problemerne, at lade vor røst høre. Jeg tror, det er overordentlig vigtigt for os, at vi er med disse steder.

I debatten møder vi ofte det synspunkt,

at vi som et lille land ikke får nogen som helst indflydelse på udviklingen, hvis vi tilslutter os EF, det vil være de store lande, som bestemmer. Dette fremhæves ofte på en måde, som efterlader det indtryk, at de store deltagerlande skulle stå sammen om fælles synspunkter, stå sammen i et nok så kraftbetonet modsætningsforhold til de mindre deltagerlande. Jeg forstår ikke helt denne del af debatten, for det er umiddelbart klart efter min opfattelse, at det ikke mindst er inden for internationale organisationer, også en organisation som EF, at de mindre lande netop har muligheder for at fremme deres synspunkter på det rigtige tidspunkt og på det rigtige sted. Holland, Belgien og Luxembourg er ikke blevet udslettet af det europæiske landkort gennem de 15 års medlemskab, som de har haft. Tværtimod har disse lande netop gennem medlemskabet kunnet gøre deres synspunkter gældende og derigennem været med til at præge den hidtidige udvikling i overensstemmelse med deres synspunkter. Der har været tale om et samarbejde, ikke om indbyrdes kamp eller grøftgravning medlemslandene imellem. Selvfølgelig har samarbejdet ofte været præget af endog meget hårde, ja, ofte kriseagtige forhandlinger. Men det har været forhandlinger og ikke skabelsen af modsætninger, som har dannet billedet af det nuværende fællesmarked.

Det er i en klar dansk interesse at være med i det politiske samarbejde også inden for EF. Man kan diskutere, om formen er den rigtige, så løs som den nu fremtræder, men ingen kan i hvert fald med rimelighed hævde, at der er tale om, at vi bastes og bindes på hænder og fødder, at vi uniformeres, hvis vi kommer ind i EF. Det udenrigspolitiske samarbejde, ved vi, drejer sig kun om en forpligtelse til konsultationer et par gange om året. Det er formen og kun formen, der her er tale om, og de forhandlinger, som vi har interesse i at deltage i, forpligter os ikke. Der kan ikke træffes bindende beslutninger som følge af disse konsultationer, men vi er altså meget, meget interesseret i at deltage i dem. I denne form for samarbejde vil vi have muligheden for også at møde andre landes synspunkter, og vi vil naturligvis fremføre vore egne synspunkter vedrørende de vigtige udenrigspolitiske spørgsmål, man måtte være eller blive